

Lammeøre

Stachys byzantina

Lammeøre er en staude, der ofte dyrkes til glæde for småfolk på grund af bladenes tætte hårlag, der gør den fornøjelig at røre ved.

Navnet giver vist sig selv.

Den blomstrer i det sene forår fra de korteste stængler med små stikløse violette blomster.

Bladene sidder parvist modsatte, og stilken er ofte grenet.

Bladenes fine hårlag, giver et sølvagtigt skær, og lammeøre bruges ofte som kantplante, eller til at skabe kontrast til bedets grønne løv.

Lammeøre har hjemme i Europas sydøstlige hjørne.

Den bliver omkring en halv meter høj og spreder sig med overjordiske udløbere.

Lammeøre beholder løvet året rundt, men vil dog fryse tilbage i strenge vintre for derefter at påbegynde ny vækst fra toppen.

Lammeøre dyrkes mere for udseendet end for nyttens skyld, men bladenes fine lag af hår, går naturligvis ikke til spilde!

Derfor kan den heldige haveejers få lejlighed til at betragte den vilde uldbi, der samler redemateriale af plantens højisolerede hårvækst.

Medicinsk har lammeøre ikke den store betydning.

Den anses i det brasilianske køkken for at høre til grøntsagerne.

Hverken rådyr eller harer bryder sig dog om smagen. Planten er derfor velegnet til haver, hvor vildtet er for nærgående.

Der er påvist en antibakteriel virkning af bladene, der især skulle begrænse væksten af vancomycin resistente stafylokokker.

Lammeøre trives på veldrænet jord og holder af sol eller halvskygge, men bryder sig ikke om at stå af for vådt. Har al for megen regn ødelagt plantens midte, kan man dele den.

Ved at bortskære blomsterstandene, opnås en tættere vækst af de sølvglinsende blade.

Planten betegnes som let at dyrke.

I Middelalderhaven har den fundet plads blandt 'oldemors stauder'